Ч. 181. Неділя 25 (12) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостavх на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Значінє стрічи міністрів на Семерінґу. — Політика Румунії. — Греция капітулює. — З Росиї. — Подїї в Марокку.

Один з австро-угорских дипльоматів перебуваючих тепер на Семерінґу висказав ся, як доносить о тім „N. fr. Presse", о значіню стрічи міністрів як слідує:

„Політичне значінє теперішної стрічи можна коротко назвати припечатанєм, новим затвердженєм конференций в Раконіджі і Дезіо з початком літа сего року. Тодїшні переговори обох верховодячих мужів державних Австро-Угорщини і Італії виказали так відрадну і так повну згоду цілий, до яких в близшій і дальшій будучности мають стреміти держави, сполучені в тридержавнім союзї, особливо же межи Італїєю а Австро-Угорщиною, що нині не можна би знайти в тій густій сіти нїкої діри, котру би треба ще залатати.

„Та й з'їзди монархів і конференциї міністрів, які відбували ся в послїдних тижднях, не лиш не змінили нічого в тій гармонїйній згоді трох союзних держав, але ще й розширили репрезентовану в тридержавнім союзї систему береженя і удержуваня европейского мира на другі держави Европи і так довели до того, що до мирового союза середно-европейских держав прилучили ся Росия і Анґлія а в найновійшім часї ще й Франция. Так єсть нині готовий образ, з котрім не треба нічого змінювати в головних чертах, ба й нема навіть нічого до поправи в кольориті.

„Найновійші подїї межинародної політики, стріча в Ішлю а передовсім марокканьска справа, займуть в конференциї межи бар. Еренталем а п. Тіттоні'м певно також відповідне місце, але не зможуть змінити нічого в характері успіхів осягнених в Дезіо.

„Міністер Тіттоні сповняє обовязок дипльоматичної чемности, коли по своїм новоіменованю міністром справ заграничних шукає нагоди, щоби зложити свій поклін цісареви Франц Йосифови, та й розуміє ся, віддає візиту, яку єму зробив бар. Еренталь в Дезіо. Теперішна стріча дає знову вираз тому, що незмінно стоїть ся при так цінних вислідках конференциї в Дезіо а то надає сїй стрічи політичного значіня і прилучає єї яко рівну до політично великої ваги подїй сего лїта".

Про гостину румуньского президента міністрів Стурдзи у бар. Еренталя оголосила „Polit. Korr." слїдуючий комунїкат: „Румуньский президент міністрів Димитрий Стурдза, відвідавши по своїй курациї в Карльсбадї німецкого канцлєра князя Більова в Нордерней, скористав вчера із свого дводневного побуту у Відни, щоби зложити візиту також і міністрови справ заграничних бар. Еренталеви на Семерінґу. Зовсїм дружні відносини, в яких знаходить ся Австро-Угорщина до сусїдної держави і повні довіря відносини Румунії до середно-европейских цісарств роблять то річчю зовсїм природною, що стріча обох мужів державних була сполучена з основним обговоренєм стоячих на дневнім порядку справ і що специяльно справи балканьскі, для розвою котрих Румунія під мудрим проводом короля Кароля творить в найліпшім значіню того слова консервативний чинник великого впливу, дізнали основного пояснення. Як нас увіряють розпращали ся оба мужі державні дуже сердечно і з вдоволяючим враженєм повної згоди в своїх дотичних поглядах".

З Константинополя доносять телєґрафічно, що грецке правительство під напором великих держав приказало через своїх консулів всїм грецким офіцирам перебуваючим в Македонії, щоби безпроволочно вертали до своїх полків, бо в противнім случаю будуть уважані за дезертирів.

З Петербурга доносять до „Berl. Tagebl.": Межи войском сибірского корпуса невдоволенє стає щораз більше. В послїдних часах були

Хованка.

(Конець).

Підчас того оповіданя зробило ся було зовсїм темно; слуги засьвітили сьвічки і прогнали тим гадки, що мов лилики літали коло неодної білявої та чорнявої головки. Дружка схопила ся і відозвала ся: Який же з вас недобрий чоловік, маркізе; не буду могла вже сеї ночи заснути, бо все буде менї привиджувати ся дух панни Рабастен! А певно й другим буде так само. Але на то єсть спосіб, лиш послухайте мої пані і панове. Треба небезпечности сьміло глянути в очи а тоді она щезне. Длятого предкладаю, щоби ми мимо того всего бавили ся хованки!

Молодіж приплеснула тому, панове таки з притиском і як люди просьвічені, не одна панночка трохи нерадо. Але забава серед обставин, які панували, мала таки щось принадного в собі. Молодому дораджували, щоби добре стеріг своєї нареченої а якийсь весельчак висказав глухим гробовим голосом обаву, що панна Рабастен пошукає собі на молодім відшкодованя. Коритарі і сходи осьвітлено, як лиш було можна а молоді люди почисливши ся стишками, як то роблять малі дїти, вибігли із сьвітлиці.

Молодий був між тими, що мали ховати ся. Він станув в старій части замку, поза тяжкими, обвитими зелїзною бляхою дверми, що розділяли два коритарі. Місце поза дверми було дуже вузке і він мусів таки добре притулити ся до камінних плит муру. Аж ось почули ся кроки. Він упхав ся ще глубше в куток заложивши руки позад себе. Єго пальцї почали случайно крутити і тиснути головку якогось зелїзного цьвяха, що виставав з муру. Аж ось на своє диво почув він, що камінні плити стїни поза ним подають ся, робить ся отвір і він чим скорше всунув ся туди, бо той, що шукав, був вже близько. В тій же хвили засунули ся плити тихонько знову за ним і він опинив ся серед глубокої темноти. Він аж сьміяв ся з радости, що такий случай прийшов єму на поміч та й з того бистроумно придуманого приладу в старім замку. Хто знає, чи жителї замку давними часами не мали тут своєї кривівки, коли ворог прикладав драбини до мурів і наміряв вже брати замок приступом.

Коли очи єго привикли трохи до темноти, побачив він крізь вузоньку шпару в мурі небо. Близько коло него виднїло ся в чорній пітьмі щось невиразного, білосірого, котре, коли довше в то вдивив ся, прибирало нїби форму людского тїла. Чи може сховала ся тут якась дама, що знала тайну тої головки від цьвяха або чи може він попав ся в якусь комірчину, призначену для служби? Щоби не показати по собі, що він дав би ся напудити, спитав він з вимушеним сьміхом, хто там сидить в кутї. Нїхто не відозвав ся. Він приступив відважно близше і доторкнув ся того сірого з'явища. Аж лекше відотхнув. То було якесь спорохнавіле лохмотє, накрите якимсь сукном; оно зашелестїло і затріщало під єго пальцями як сухе ріще. Щоби знайти вихід, засьвітив він сірничок. Стїна була виложена деревом, але якоїсь клямки або якоїсь головки до потисненя не міг нїгде знайти. Сірничок згас. Коли ще головенька з него тлїла і пускала червонаве сьвітло, пішов нараз аж мороз єму по тїлі, бо єму здавало ся, як би на него видивило ся двоє великих чорних завмерлих очий з білого лиця, що вишкірило зуби до него. Аж серце в нїм перестало бити ся. Єго взяло ся таке чувство як у того, що прокине ся із сну з великим страхом а не може собі докладно пригадати, що єму снило ся. Він заждав хвилинку а відтак запалив другий сірничок і подержав над єго сірим сукном.

Один з тих, що бавили ся, сховав ся був в якийсь кут, аж нараз здавало ся єму, як би зачув, що хтось кричить мов би з превеликого страху. Він розповів то другим. Зразу сьміяли ся з него і казали що він трус і що єму привиджують ся страхи. Відтак стали надслухувати. І дійстно, як би десь дуже здалека, то як би з вершка вежі то знов як би десь з під землі, добував ся придушений ледви слишний голос чоловіка, котрий очевидно кричав з цїлої сили. Маркіз приложив ухо до стїни і слухав довго. Покивуючи головою і з недовірчиво здивованою міною, мов би довідав ся чогось дивного, пішов він поза недалекі двері, зачав там шукати по стїнї то в горі то в долинї і покрутив вистаючим з муру цьвяхом. Стїна розступила ся. Молодий, блїдий як стїна, виліз ледви дихаючи із середини.

Знайшла ся кривівка панни Рабастен

там раз по раз ворохобнї. Сими днями взяло 400 вояків участь в революцийних зборах під голим небом на граници Манджуриї. Завізвані, щоби розійшли ся, они не послухали. Тодї дано приказ баталїонови стрільцїв, щоби арештував ворохобників. Ворохобники втекли до касарнї і забарикадували там двері і вікна а відтак розпочала ся формальна битва, котра тревала через цїлу ніч. З ворохобників 18 убито а 35 ранено. Прочі зрана піддали ся, бо вже не мали чим стріляти. Всїх замкнено зараз до вязницї. Тодї збунтував ся инший віддїл войска, котрий в ночи виважив двері від вязницї а відтак всї збунтовані втекли за хіньску границю. Ґенерал Пантелеєв доніс о тій подїї цареви і каже, що в наслідок того не можна удержати в спокою і хіньского войска, бо скоро би лиш вибухла ворохобня, то оно готове станути по сторонї ворохобників.

З Касаблянки доносять: Віддїл войска ґен. Дріда вирушив оногди на реконесанс. В дорозї напала на него марокканьска кавалерия і почала стріляти, мусїла однак уступити внаслїдок огню французскої артилериї. По сторонї французскій були зранені капітан і шість вояків. Віддїл вернув відтак назад до табору.

Після вістий з Альказара з дня 21 с. м. войско султана під командою Ельмерамиса заатакувало в понедїлок Раісулю; той відпер Мегаллю, котрий і уступив ся. Що має значити ся вість, Господь знає. Здає ся, що при загальнїм заколотї хоче й знаний вже марокканьский начальник племени і розбишака, упечи свою печеню. В виду того можна сказати, що в Марокку настав тепер загальний розлад.

Новинки.

Львів, дня 24-го серпня 1907.

— До школи ім. М. Шашкевича у Львові, ул. Скарбківска ч. 26 вписи учеників і учениць на шкільний рік 1907/8 відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня 1907, кождого дня рано від 9 до 12, а по полудни від 3 до 5 години. Ученики і ученицї, вступаючі до І кляси, мають при вписї предложити метрику уродження і хрещеня на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а ученики і ученицї, що вже учащали до висше згаданої школи, викажуть ся шкільним сьвідоцтвом з минувшого року шкільного; ученики же прибуваючі з инших шкіл, предложать, крім шкільного сьвідоцтва з минувшого року, також метрику хрещеня. Сї послїдні ученики мають заосмотрити ся в відповідні книжки, як також і в зошити з пробою письма, потрібні до евентуального іспиту вступного.

— Іменованя в поліциї. Директор поліциї іменував: інспектором, аґента І кл. Якова Ґінсберґа; аґентами І-ої кл.: Тому Сьверкоша і Саламона Фаеррінґа в Перемишли, Арона Швальба і Валерияна Мальчака в Станиславові; аґентами ІІ-ої кл.: Лейбу Парнеса, підофіц. рах. 17 п. кр. обор. в Ряшеві, Мартина Стахова і Йос. Киця фірерів від жандармериї і Николая Горака фірера від поліциї в Перемишли.

— В рускій ґімназиї в Станиславові відбудуть ся: поправчі іспити д. 31 серпня о год. 9 рано; записи до всїх кляс дня 31 серпня і 1 вересня рано і попол.; вступні іспити до І кл. дня 2 вересня о год. 8 рано; вступні іспити до ІІ і ІІІ кл. д. 3 вересня о год. 10 рано.

— В Підгайцях в сали жидівского касина відбудуть ся дня 28 с. м. „Товариські сходини" з слїдуючою проґрамою: 1) Заверуха — комедия Лотоцкого. 2) Осьвідчини — комедия Чехова. 3) Фантова льотерия. 4) Танцї. Вступ лише за запрошенями. Чистий дохід на „Селяньську Бурсу" в Підгайцях. Фанти і датки просить ся ласкаво присилати на адресу: о. А. Ґутковский парох в Вербові п. Підгайцї. Дня 27 і 28 с. м. фанти буде ся принимати в льокали тов. „Родина" в Підгайцях.

— Репертуар руского театру в Раві рускій. Початок о 8 вечером. Саля сторожи огневої: В недїлю 25 с. м. „Чорноморцї" народна оперета в 3 дїях, музика Лисенка. — Ві второк 28 с. м. „Фавст" опера в 5 дїях Ґунода. — В середу 28 с. м. „Маруся Богуславка", історично-побутова драма зі співами М. Старицкого. В четвер 29 с. м. послїдне представлене, (другий раз), „Галька" опера в 4 дїях С. Монюшка.

— Холєра в Росиї. Комісия для справи поборюваня холєри доносить: В Астрахани було загалом 80 случаїв занедужаня, а з того 32 случаїв смерти на холєру. — В Самарі занедужало дня 19 с. м. 6 осіб, а померло 4; загалом від початку пошести занедужало 174 осіб а померло 63. — В Ставрополи були 2 случаї холєри. — В селї Малеосї ставропольского повіта занедужало на холєру від дня 8 до 19 с. м. 13 осіб, а померло 10. 10. В селї Бякові занедужало на холєру 3 людий, що приїхали із Самари. В оселї Дубовци саратівскої ґубернїї померло 3 робітників з поронів на Волзї.

† Мария Марковичева, звісна під прибраним іменем „Марко Вовчок" наша писателька з України, вдовиця по бл. п. Опанасї Марковичу, померла дня 15 с. м. на Кавказї. Покійниця була родом Московка з Ореля і там пізнала ся зі студентом київского унїверситету, Опанасом Марковичем, котрого уряд росийский вислав був туди за кару зато, що він належав до Кирило-Методиєвского братства, та віддала ся за него. Она виучила ся опісля українськоі мови і стала нею писати гарні оповіданя так, що здобула собі ними велику славу. Чи однак она сама писала, чи в спілцї зі своїм мужем, того на певно не знати. По смерти мужа (в Чернихові 1867) перестала она писати по українськи і писала лиш по московски, але еї твори в московскій мові не мали вже тої краси і того значіня що українські. В 70-их роках віддала ся она другий раз і перестала зовсїм писати.

— Ще про диямант Кулїнан. Дивна річ, як може якийсь камінь, котрий по правдї не має майже нїякої практичної вартости і від шлюфованого скла не відріжнює ся па перший погляд нїчим, як хиба лиш тим, що сьвітить ся яснїйше набрати, так великої вартости, як мають еї дияманти! Хиба лиш велика рідкість тих каменїв може оправдати їх вартість. А такий диямант, як той що єго Бури хотять конче, навіть против волї Анґлїйцїв, дати в дарунку

ТРИЮМФ ЕВИ.

(З іспаньского. — Рафаіла Торроме.)

Малі білі хатки села, розложені довкола гордого кріпкого замку на горі, виглядали здалека серед ранної мраки мов би череда овець у ніг свого величезного пастиря. Із всїх хат піднимали ся крізь нужденні комини смуги пахучого білавого диму аж до неба. Понад старими вежами замку висїла ще пиняво нїчна мрака. Когут запіяв в послїдне. Отворили ся перші двері і вікна а небавком проявив ся якийсь дуже незвичайний рух. Все лагодило ся до торжества і танцю. Дзвони дзвонили, труби трубили, бубни бубнили.

То дідич замку нинї женив ся. З великою парадою відбувало ся весїлє. Всї сусїди з цїлої околицї посходили ся в сьвяточних одежах на пир і танець.

Щоби своє весїлє достойно відсьвяткувати, розпорядив той пан, щоби всїм, що належать до его маєтности, дати в дарунку корову або коня а іменно наказав своїм слугам, щоби в домі, де приказує муж, віддати коня, а в домі, де приказує жінка, віддати корову.

Щоби сповістити і виконати приказ свого пана, вийшли вістники в пишних пурпурою обшитих жупанах і в шоломах украшених зубцями. За ними ішов довбуш, котрий бубнив в коротких перервах. Відтак слїдували пастухи з коровами і конюші з цїлим стадом коний. Конець творило кілька вояків з замку з пишними прапорами. Зацїкавлені ставали люди на порозї в своїх хатах. На улицях глотив ся нарід а всюди пхали ся дїти і вирабляли крики. Сьміх, крики та вигойкуваня, без котрих при таких видовищах не може обійти ся, ставали ще сильнїйші від бубненя та голосу вістника, котрий сповіщав:

Наш вселаскавійший пан і володітель, ґраф Фернан Ґонцалец, розпорядив, щоби ми з нагоди торжества его одруженя в кождім домі, де приказує муж, передали в дарунку від него коня, а в кождім домі, де приказує жінка, лишили корову.

Всї жінки на вид так пишного дарунку зачали з великої радости плескати в долонї і то длятого, щоби повеличати ся, що то они дома верховодять, то знов длятого, що хотїли мати корову або й длятого, що хотїли правдї честь віддати, почали всї, коли похід переходив попри двері їх хат, кликати: Давайте сюди корову! Давайте сюди корову! — А вістники розділяли корови на право і лїво, підчас коли добродушні чоловіки позваляли терпеливо заганяти худобину на своє обійстє мов би то був вічний знак слабосильности Адама супротив підшептів Еви.

По якійсь хвили прийшов похід і перед хату сїльского коваля. Розлючений і засоромлений тим, що дїяло ся у сусїдів станув він перед вістниками. Ледви що они скінчили своє оповіщене, як він відозвав ся торжественним голосом:

— Давайте сюди коня, бо тут я приказую.

Всї видивили ся на него здивовані. Цїкавий нарід обступив его півколесом. Серед загального ожиданя приведено ему конї, щоби собі одного вибрав. Коваль був то чоловік високого росту, сильний, з довгою бородою, буйним волосєм і суворим поглядом.

Коло коваля стояла его хорошенька жінка, мала, білява й делїкатна, дрібненька. Несьміливе личко, нїжність еї погляду, жіночість і пинявість еї вдачі творили дивну противність до еї повного сили чоловіка, котрий конче хотїв верховодити.

— Що? — відозвала ся она. — Ти хочеш коня вибирати?

— Мовчи! — відозвав ся еї чоловік приказуючо, підчас коли очима водив нерішимо від одного з тих жвавих коний до другого.

А там були карі, сиві, булані, гнїді... Коваль, пристрастний їздець, був би найрадше таки всї задержав і з тої захланности сам не знав довго якого вибирати... Наконець показав на красного сивого і сказав:

— Заведіть менї отсего на обійстє!

Жінка коваля підійшла несьміливо до свого чоловіка і каже до него лагідним голосом: Добре робиш, що вибираєш кона. Я перша бажаю того, щоби мій чоловік мав верховну власть дома, яка ему яко велителеви в моїй хатї належить ся, бо твоя честь єсть моєю честию і що ти уважаєш за добре, то уважаю й я за дуже добре. А все-таки менї здає ся, що ти помилив ся у виборі коня. Чи не лїпше було би, як би ти вибрав онтого карого по заду. Білий волос сивого забрукає ся борзо, а що твої руки заєдно чорні від вугля, то ти мусїв би або на брудним кони їздити, або то коштувало би тебе більше видатків як було би хісна з того.

— Правду кажеш, жінко — сказав коваль. — Дайте менї онтого карого, котрого каже моя жінка.

Коли вістник вчув ті слова коваля, обернув ся до пастухів і сказав сьміючись:

— Гей хлопцї, дайте ковалеви найбільшу корову, яку маєте, бо в его домі як і у всїляких инших приказує жінка!

Присутні зачали сьміяти ся на цїле горло. Вістники дали панови знати що стало ся, а той відповів усьміхнений:

— Так то, так; так було і так буде! Від коли жінка в раю запанувала над чоловіком, не перестає правити сьвітом!

англійскому королеви, то вже хиба найбільша рідкість. Ми вже згадували про сей диямант, а тут хочемо подати ще деякі докладнійші дані.

Сей незвичайний камінь знайшов случайно дня 25. січня 1905 р. наставник в копальни Премієр коло Преториї, іменем Валес. Чоловік той ходив собі по сьвіжо розкопаній копальни, коли нараз звернув єго увагу на себе якийсь невеличкий горбок. Він зачав в тім місци порпати ножиком і випорпав якийсь камінь, в котрім зараз своїм вправним оком розпізнав диямант незвичайної величини а наукові розсліди потвердили єго здогад. За знайдене того дияманту дістав Валес длятого, що він тоді не був в службі, значну суму знахідного. Камінь той називано сперша „Премієром“, але в марті згаданого року дано єму назву Кулінан, по імени того, котрий відкрив копальню Премієр і був президентом товариства копальні Премієр. Кулінан єсть 10 центиметрів довгий, 6 центиметрів широкий а 5 центиметрів високий. В теперішнім своїм стані важить він 3025 каратів але по ошлифованю буде важити не більше як 1200 каратів. Вартість єго оціняють на 200.000 фунтів штерлінґів або 4,800.000 кор. Після трансвальских законів єсть тамошнє правительство властителем шість десятих частий того каменя, отже на закупно єго треба би ще около 80.000 фунтів. А все-таки й тота сума єсть в теперішних часах великим тягаром для краю і тому справедливо Анґлійці спротивили ся такому дарункови; але давні републиканці хотять нині бути, видко, ліпшими монархістами як монархісти Анґлійці і переперли в парляменті своє внесенє.

— **Дрібні вісти.** Галицкі власти краєві зарядили на границі средства обережности против занесеня холери з Росиї. — В Чернівцях радила онногди анкета, скликана віцемаршалком проф. др. Стоцким над уложенем статута краєвого бюра посередництва праці. Статут уложено і рішено предложити єго правительству до затвердженя. — Ватагу циганів, зложену з 3 мужчин, 5 жінок і 8 дітий, котра станула вчера під стрийскою рогачкою і хотіла звідси устроювати собі прогульки до міста, виведено під ескортою жандармів за місто і она поїхала на трох возах в сторону Козельник. — У Відни арештовано крамаря Догналя, котрий засипав Відень і околицю фальшивими срібними грішми. Кажуть, що пустив їх в сумі 60.000 корон. — З Ярослава доносять, що в селї Висіцку напав в понеділок на панни Ванду і Катерину ґраф. Замойскі, близькі своячки п. Намістника ґр. Потоцкого, котрі вийшли були на гостинець на прохід, якийсь розбишака і обрабував їх. Був то 22-лїтний паробок Гаврило Гребенюк із Сурохова, котрого жандармерия на другий день арештувала і відставила до суду в Перемишли. — В Кракові, в однім з тамошних готелів відобрав собі житє вистрілом з револьвера якийсь Станислав Захар, при котрім знайдено леґітимацию, виставлену головним урядом митовим у Львові.

— **Кровава подія в судовій сали.** З Черновець доносять: Підчас вчерашної розправи судової засуджено урядника Голиньского за зведенє служениці на одномісячний арешт. Голиньский підчас розправи доказував, що він невинний і став ся лиш жертвою свого ворога, сьвідка Падури, стражника. По оголошеню вироку крикнув він: „То злочин, я невинний, Бог менї сьвідком!“ і зголосив жалобу неважности. В дверех стояв Падура і глузував собі з Голиньского. То так розлютило Голиньского, що він пробив Падуру штилетом, укритим в палици. Падура тяжко ранений повалив ся на землю. Лікарі орекли, що нема надії удержати зраненого при житю. Голиньского арештовано.

— **Конкурс.** Виділ тов-а руских ремісників „Зоря“ у Львові розписує конкурс на підмогу 300 корон з фонду „Неназваний“ для одного із членів Тов-а на отворенє самостійної робітні. — О сю підмогу можуть убігати ся тілько члени тов-а „Зоря“ у Львові та мають виказати ся: 1) Як довго вже провадять свою робітню. — 2) З яким капіталом єї розпочали зглядно розпочати наміряють. 3) Картою промисловою. Подання належить вносити до дня 16 вересня 1907 на руки голови товариства п. Василя Нагірного, („Народна Торговля“, Ринок 39).

— **В бурсї** ремісничій і промисловій у Львові Ринок ч. 10 знайде поміщене на цілковите удержане 10 хлопців за повною оплатою 28 К місячно, котрі в довільно обраних заводах можуть образуватись. Повисша квота нехай нікого не відстрашує, бо заряд бурси старає сь о се, що хлопці ті, вже по кількох місяцях а найдальше по році переходять на цілковите удержане майстрів. Заряд бурси помістить також зараз около 10 хлопців на удержане майстрів в столярстві, бляхарстві, пекарстві, масарстві. — Руска бурса реміснича і промислова у Львові, Ринок ч. 19.

Телеґрами.

Оран 24 серпня. Перевозовий пароход „Nive“ відплив з відділом трену і 25 телеґрафістами до Касаблянки. Пашу з Касаблянки привезли до Танґера.

Льондон 24 серпня. До „Tribun-и“ доносять з Танґера, що всї войска стоячі під Танґером вислано до Алькасар на поміч Ельмерамісови. До часописий доносять з Мазаґану під датою 23 с. м., що племя Дикаля підпирає Мулея Гасіда.

Рим 24 серпня. Ціла праса займає ся живо з'їздом міністрів на Семерінґу і приписує єму велике значінє. „Tribuna“ доказує, що відносини межи Італією а Австро-Угорщиною війшли тепер в стадиюм оперте на тревалім взаїмнім довірю.

Петербург 24 серпня. Войсковий суд займав ся вчера перегляданем документів і плянів, котрі забрано обжалованим о замах на царя. Серед тих документів знайдено декотрі, що відносять ся до кронштадского бунту. Пляни палати і парку в Царскім селї, які знаходять ся в актах, годять ся зі шкіцами в записнику обжалованого Никитенка. На жадане прокуратора відчитано протоколи, з котрих здавало би ся виходити, що обжаловані брали участь в справі убитя петербурґского команданта Лявніца.

Рязань 24 серпня. Двох незнаних злочинців впало до будинку консисториї, зрабували там з каси 35.000 рублїв, а касиера тяжко зранили.

Іркутск 24 серпня. Пятьох розбишаків війшло до контори Севастіяновів в Красноярску і зрабували 2.200 рублїв. Поліция арештувала двох напаствиків і відобрала їм 2084 рублїв.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня** 23 серпня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — **Пшениця** 10.90 до 11.10; **жито** 9·80 до 10·—; **овес** 6·80 до 7·—; **ячмінь пашний** 7·— до 7·50; **ячмінь броварний** 8·— до 8·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до вареня** 9·50 до 10·—; **вика** 0·— до 0·—; **бобик** 0·— до 0·—; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** —·— до —·—; **конюшина біла** —·— до —·—; **конюшина шведска** —·— до —·—; **тимотка** —·— до —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).